

κυρίως ἀνάγονται αἱ τῆς Ἀδουλίδος, τοῦ Ἀξουμέ καὶ τοῦ Σιλκῶ. Εἶναι δὲ περίεργοι ὡς δεικνύουσαι τὴν μεταξὺ τῶν Ἑλληνο—Χριστιανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως σχέσιν, καὶ τῆς Ἀβυσσινίας καὶ Νουβίας κατὰ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἑκατονταετηρίδα.

Σημ. Α'. Αἱ ἐπιγραφαὶ τῆς Ἀδουλίδος (ἄλλως τὸ ἀνάμνημα τῆς Ἀδουλίδος) περιεγραφήσαν τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ Γεωγράφου Κοσμά. Καὶ ἡ μία μὲν ἐξ αὐτῶν ἦτον ἐπὶ τινος θρόνου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ἡ δ' ἑτέρα ἐπὶ λίθου βασανίτου, κειμένου πλησίον τοῦ θρόνου. Ἡ δευτέρα ἀναφέρεται εἰς τὰς κατακτήσεις Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, ἀλλ' ὁ Κοσμᾶς ὑπέθεσεν ὅτι καὶ αἱ δύο ἀναφέρονται εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ Ἀξουμέ, ἢ τὸ ἀνάμνημα τοῦ Ἀξουμέ, εὔρεθαι εἰς τὰ εἱρεῖπια τοῦ Ἀξουμέ παρὰ τοῦ Σάλτ, ἀναφέρει τὰς νίκας τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως Αἰζανά, καὶ δεικνύει τὴν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀβυσσινίας σχέσιν, κατὰ τὴν Δ'. ἑκατονταετηρίδα. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ Σιλκῶ εὔρεθαι εἰς ναὸν τινα εἰς τὴν ἀνω Αἰθιοπίαν, καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν τῶν νικῶν τοῦ Σιλκῶ, βασιλέως τῆς Νουβίας καὶ Αἰθιοπίας. Εἶναι δὲ ἀρκετὰ ἐκτεταμένη ἐπιγραφή, καὶ περίεργος κατὰ τι ὡς ἀναφέρει τὴν εἰσαγὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας.

Σημ. Β'. Εἰς τὴν Μιλησίαν ἐπιγραφὴν ἀντὶ Διδυμαίου πρέπει νὰ ᾔῃαι Διδυμέως, καὶ ἄλλος ναὸς δὲν φαίνεται πλησίον τῆς Μιλήτου, εἰμὴ ὁ ἐν Βραγχίδαις, περὶ οὗ καὶ ὁ Στράβων λέγει· "Μετὰ δὲ τὸ Ποσίδειον τὸ Μιλησίον ἐξῆς ἐστὶ τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμέως Ἀπόλλωνος, τὸ ἐν Βραγχίδαις, ἀναβάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους κτλ." Εἰς δὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν μαρμάρων τῆς Κυζίκου ἀντὶ Κῶ, πρέπει νὰ ᾔῃαι Κίου.

Ἔπεται Συνέχεια.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἀρθρ. στ'.

ΟΙ ΜΑΓΟΤΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ.

Τὸ πρόσωπον τῶν Μαγότων ὁμοιάζει κατὰ τι τὸ τοκυνὸς, καὶ αἱ παρειαὶ αὐτῶν ἔχουσιν εἶδος τι κόλπων, ἐνθα συνήθως κρύπτουσι τὸ περισσεῦον τῆς τροφῆς. Τὸ ὄψος αὐτῶν (ὅταν ᾔῃαι ὄρθιοι) εἶναι μεταξὺ τριῶν καὶ τεσσάρων ποδῶν· τὸ δὲ χρῶμα τῆς μὲν ῥάχεως εἶναι μελάγχροινον κλίνον εἰς τὸ πρασινωπὸν, τῆς δὲ κοιλίας ὀχρόν. Γρέφονται δὲ οἱ Μαγότοι μὲν φυτὰ καὶ καρ-

ποὺς, καὶ εἶναι ἄγριοι καὶ σκληροί. Δύνανται δὲ νὰ ζήσωσιν εἰς τὰ μέτρια κλίματα, καὶ δαμάσσονται εὐκολώτατα, ὅθεν καὶ πάμπολλοι ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου τρέφονται ἐπιτηδες πρὸς διασκέδασιν. Προτιμῶσι δὲ νὰ βαδίζωσι τετραποδιστὶ μᾶλλον, ἢ διποδιστὶ, καὶ πράττουσι τὰς αὐτὰς χειρονομίας θέλοντες νὰ παραστήσωσι τὸν θυμὸν ἢ τὴν ὀρεξίν των. Αἱ κινήσεις αὐτῶν εἶναι ζωηραί, κατὰ τὰ ἄλλα ὁμῶς εἶναι διόλου τὸ ἐναντίον. Ὅταν δὲ πειράζωνται εἰς τι, τρέχουσι καὶ δεικνύουσι τοὺς ὀδόντας των. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁμῶς διδάσκονται νὰ χορεύωσι, νὰ κάμνωσιν ἀξιολόγους εὐαρέστους χειρονομίας, καὶ ἀφίνουσι νὰ τοὺς ἐνδύωσιν ἡσυχῶς. Αἱ θήλειαι δ' αὐτῶν εἶναι μικρότεραι τῶν ἀρρένων. Εὐρίσκονται δὲ οἱ Μαγότοι εἰς τὰ δάση τῆς Ἰνδίας, τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, καὶ εἶναι τοσοῦτον κοινοὶ εἰς τὴν Βαρβαρίαν, ὥστε τὰ δένδρα πλήθουσιν ἐξ αὐτῶν. Διὸ καὶ κατ' ἐξοχὴν πίθηκοι τῆς Βαρβαρίας ὠνομάσθησαν. Ὅλιγοί τινες εὐρίσκονται καὶ εἰς τὸν βράχον τοῦ Γιβραλτάρ. — Λέγεται ὅτι οἱ πίθηκοι οὗτοι ἐνίοτε συνάγονται εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἰνδίας, καὶ βλέποντες τὰς γυναῖκας ἐπιστρεφούσας ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, ἐφορμῶσι κατ' αὐτῶν καὶ ἀρπάζουσι τὰς ζωοτροφίας των.

Ὁ Ταβερνιέρος ἀναγέρων περὶ τῶν πιθήκων τούτων λέγει, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἰνδίας συνήθως διασκεδάζουσι μὲ αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀκόλουθον παράδοξον τρόπον. Θέτουσι πάντε ἢ ἐξ κύνιστια ῥυζίου, (ὀργυιᾶς τινος διακεχωρισμένα τὸ ἓν τοῦ ἄλλου ἐπιτηδες), εἰς ἀνοικτὸν τι μέρος, πλησίον τῆς κατοικίας των, καὶ εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν βάλλουσιν ἰσχυρὰς ῥάβδους δύο περίπου ποδῶν τὸ μῆκος, καὶ μακρόθεν κρυπόμενοι προσμένουσι τὸ ἀποβησόμενον. Ὅταν οἱ πίθηκοι παρατηρῶσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς πλησίον τῶν κανίστρων, καταβαίνουσιν ἀγέληδὸν ἐκ τῶν δένδρων καὶ τρέχουσι πρὸς αὐτά. Οὐδεὶς ὅμως τολμᾷ νὰ πλησιάσῃ, ἀλλὰ προχωροῦσιν, ἐπιστρέφουσι, καὶ κάμνουσι χειρο-

ρονομίας ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον διὰ νὰ προχωρήσῃ. Τελευταῖον δ' αἱ θήλειαι, οὔσαι τολμηρότεραι τῶν ἀρρένων, πλησιάζουσιν εἰς τὰ κύνιστρα. ἀλλ' ἐνῷ ἀρχίζουσι νὰ τρώγωσιν, ὁρμῶσιν ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους οἱ ἀρρένες καὶ ζητοῦσι νὰ τὰς ἐμποδίσωσιν. Ἰσχυρὰ φιλονεικία καὶ συμπλοκή ἀρχεται τότε, καὶ οἱ πίθηκοι λαμβάνοντες τὰς παρακειμένας βράβδους, τύπτονται σκληρῶς, συναλλήλως, ἕως οὔ τὸ ἀδυνατώτερον μέρος ἀναχωρεῖ εἰς τὰ θάσση, καὶ οἱ νικηταὶ κατατρώγουσιν ἡσύχως τὰ λάφυρόν των.

ΟΙ ΠΥΓΜΑΙΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ.

Οἱ Πυγμαῖοι πίθηκοι εἶναι δύο περίπου ποδῶν τὸ ὕψος. Τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἶναι σχεδὸν γυμνὸν καὶ κατὰ τι ἐπίμηκες καὶ ρυτιδωμένον. Οἱ κυνόδοντές των εἶναι βαθεῖς, καὶ (ὡς καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν), ὁμοιάζουσι πολὺ τοῦς τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ὀφθαλμοὶ των εἶναι στρογγύλοι καὶ ἐρυθρωποῖ, ἔχοντες μεγάλην ζωηρότητα. Τὰ ὀπίσθια αὐτῶν εἶναι γυμνά, καὶ ἀντὶ οὐράς, ἔχουσι δέρμα πέντε ἢ ἑξ δακτύλων τὸ μῆκος. Τὸ χρῶμα τοῦ σώματός των γενικῶς εἶναι μελάχροινον κλίνον εἰς τὸ ἐλαιῶδες, καὶ πολλοὶ ἑξ αὐτῶν ἔχουσιν εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν κοιλίαν μέγα τι βαθέως κεχρωματισμένον σημεῖον.

Κατὰ τὸν Δεφονταῖνον, οἱ Πίθηκοι οὗτοι ζῶσιν εἰς ἀγέλας, καὶ εἰς τὴν ἐν Νουμιδία Σάραν, τοσοῦτον πολλοὶ εὐρίσκονται, ὥστε εἶναι ἀδύνατος ἡ περιγραφή αὐτῶν. Ἡ τροφή των δέσυνίσταται ἐκ διαφόρων καρῶν Ἰνδικῶν, σύκων, χειμωνικῶν, ῥιζῶν καὶ φυτῶν. Καθὼς δὲ καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη πιθήκων, οὗτοι κατ' ἐξοχὴν ἐφορμῶσι κατὰ σώματα εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τοὺς κήπους, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ προξενοῦσι μεγάλην φθοράν. Συνήθως δὲ πρὶν ἀρχίσωσι τὴν λαφυραγωγίαν των, στέλλουσιν ἓνα ἑξ αὐτῶν εἰς κορυφὴν βράχου τινὸς ἢ δένδρου, ὅστις βλέπων τινὰ ἐρχόμενον ἢ ἀκούων ταραχὴν ἢ

Θόρυβον, κραυγάζει μεγαλοφώνως, καὶ ἀμέσως οἱ λοιποὶ λαμβάνουσι τὴν φυγὴν, καὶ πηδῶσιν εἰς τὰ δένδρα, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ὅ,τι δύνανται νὰ λάβωσι· καὶ ἂν ἡ χώρα εὐμοιρῇ πολλῶν δένδρων, πηδῶσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον καὶ ἀπέρχονται εἰς τὰ ὄρη. Αἱ δὲ θήλειαι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ μικρά των, ἅτινα κρεμῶνται περὶ τὸν τράχηλον καὶ τὰ ὀπίσθιά των, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁμῶς δύνανται νὰ πηδῶσιν εὐκόλως εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Ἡ προξενουμένη παρὰ τῶν ζώων τούτων βλάβη εἰς τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς στάχους εἶναι μεγίστη, καθότι ρίπτουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ τοὺς συνάγουσιν εἰς σωροὺς ὑπερμεγέθεις, ὥστε ὅσα μεταφέρουσιν, εἶναι πολλὰ ὀλίγα, παραβαλλόμενα μὲ τὴν ὁποίαν προξενούσι βλάβην. Αἱ θήλειαι σπανίως τίκτουσιν ὑπὲρ τὸ ἐν εἰς τὴν γένναν των, τὸ ὁποῖον καὶ τοσοῦτον προσκολλᾶται, ἅμα ὅτε γεννηθῇ, εἰς τὸν κόλπον τῆς μητρός του, ὥστε εἶναι ἀδύνατον σχεδὸν νὰ ἀποσυρθῇ ἐκεῖθεν. Οἱ Πυγμαῖοι πίθηκοι εἶναι γενικῶς πολλὰ ἡμεροί, ὥστε συνήθως δαμάσσονται μετὰ μεγάλης εὐκολίας. Εἶναι δὲ καὶ φύσει φαιδροὶ καὶ εὐθυμοί, ἀλλ' ὅταν παροργίζωνται, πράττουσι διαφόρους ἀπειλητικὰς χειρονομίας, καὶ ὁαγκάνουσιν ἀκόμη ἂν δυνηθῶσι, τοὺς ὅσοι τοὺς πειράζουσιν. Ἐξ ἐναντίας δ' ἀγαπῶσι πολὺ τοὺς ὅσοι τοὺς περιποιῶνται, δεικνύουσι μεγάλην πίστιν εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς συνοδεύουσιν ἀκόμη ἔξω χωρὶς νὰ δοκιμάζωσι νὰ φύγωσιν. Ὅταν δ' οἱ πίθηκοι οὗτοι ἔχωσι ταραχὴν ἢ ἀνησυχίαν, ἀναφαίνεται αὕτη ἀμέσως ἐπὶ τοῦ προσώπου των, διότι εὐθὺς ἀλλάζουσι χρῶμα ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι δὲ βρωμεροὶ καὶ γενικῶς ἐκπέμπουσι δυσωδίαν. Ἐχουσι δὲ μεγάλην κλίσιν εἰς τὸ νὰ βλάπτωσι, νὰ συντρίβωσι καὶ ν' ἀφανίζωσιν ὅ,τι ἀπαντῶσι, καὶ μόλις διὰ μεγάλης παιδείας δύνανται νὰ κρατηθῶσιν ἀπὸ τὴν ἕξιν των ταύτην. Μεταχειρίζονται δὲ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας μετὰ μεγάλης ἐπιτηδειότητος διὰ νὰ πιάσωσι τὰ πράγματα. Τὰ ζῶα δὲ ταῦτα κοιμῶνται εἰς σπήλαια ἐντὸς τῶν

δασῶν. Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων τοὺς μεταχειρίζονται διὰ τροφήν, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ θέτουσιν ἔμπροσθεν τῶν κατοικιῶν των ἀγγεῖα πλήρη ἰσχυρῶν ποτῶν, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι μεθύοντες, ῥίπτονται εἰς τὸν ὕπνον, καὶ συλλαμβάνονται εὐκόλως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Μ. ΒΡΙΤΑΝΝΙΑΣ.

[Συνέχ. ἀπὸ Σελ. 206 Ἀριθ. 7 καὶ τέλος.]

Ὁ βασιλεὺς διορίζει τὸ ἀτομικὸν αὐτοῦ συμβούλιον, τὰ προνόμια τοῦ ὁποίου εἶναι. νὰ συμβουλευῇ τὸν βασιλέα διὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ τὸ κοινὸν καλὸν, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἰδίας ἀποφάσεις· καὶ ἐκ τούτου μεγάλη σταθερότης χαρακτηρίζει τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου. Τὸ ἀτομικὸν συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα ἀκόμη τοῦ νὰ ἐξετάζῃ ὅποιανδήποτε γιγνομένην προσβολὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ νὰ φυλακίζῃ τοὺς ἐνόχους, μέχρις οὗ νὰ θεωρηθῇ ἡ κρίσις αὐτῶν εἰς τὰ δικαστήρια. Σημειωτέον ὅμως ὅτι οἱ φυλακιζόμενοι παρὰ τοῦ συμβουλίου ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῶσι τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν διὰ τοῦ λεγομένου Habeas corpus.

Τὸ Βουλευτήριον εἶναι ἐπιτροπὴ τοῦ ἀτομικοῦ συμβουλίου, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἐφεξῆς ὑπουργῶν τοῦ βασιλείου, ἥτοι τοῦ λόρδου ἀρχικαγκελλαρίου, τοῦ Λόρδου προέδρου.— τοῦ λόρδου τῆς ἰδιαιτέρας σφραγίδος— τοῦ καγκελλαρίου ἐπὶ τῶν εἰσόδων— τοῦ πρώτου λόρδου ταμείου ἥτοι τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ,— τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν,— τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν,— τοῦ ἐπὶ τοῦ πολέμου,— τοῦ λόρδου ἀρχιναύαρχου,— τοῦ ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἰνδίας προέδρου.

Οἱ ὑπουργοὶ παρουσιάζουσιν εἰς τὰς δύο βουλὰς τοῦ συλλαλητηρίου ὅλας τὰς ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ στέμματος ὑποθέσεις, ἐκθέτουσι τὰς δημοσίας ἀνάγκας καὶ